

Sfântul săptămânii

Sf. Gemma Galgani (1878-1903)

S-a născut în Camigliano, Italia. La vârsta de 8 ani rămâne orfană de mamă. Când va face prima sfântă împărtășanie va simți dorința de a deveni călugăriță. În 1897 moarte și tatăl ei, iar familia rămâne într-o mizerie cumplită. În 1899 este vindecată în mod miraculos prin mijlocirea Sf. Margareta-Maria Alacoque. În același an încearcă să intre în Ordinul vizitandinelor, însă nu este acceptată. În schimb primește "harul stigmatelor". Gemma Galgani a fost o mistică în dialog continuu cu Isus și cu îngerul ei păzitor.

A fost canonizată în anul 1940 de Papa Pius al XII-lea.

Calendarul săptămânii

- 10 D D. 3 A PAȘTELUI;
Ss. Apoloniu, pr. m.;
Macarie
- 11 L Ss. Stanislau, ep. m. ** ;
Gemma Galgani, fc.
- 12 M Ss. Sava Gotul, m. ** ;
Iuliu I, pp. m.
- 13 M Sf. Martin I, pp. m. *
- 14 J Ss. Tiburțiu, Valerian și
Maxim, m.; Liduina, fc.;
Fer. Isabela, fc. m.
- 15 V Sf. Damian de Veuster, pr.
- 16 S Ss. Bernadeta Soubirous, fc.;
Benedict Iosif Labre
- 17 D D. 4 A PAȘTELUI;
Ss. Ilie, Paul și Isidor, m.

Gândul săptămânii

"Poți tot ce vrei când vrei ceea ce vrea Dumnezeu". (Fericitul Vladimir Ghika)

Regina Caeli cu Papa (3.04.2016)

© 2016 Tomás de Zarate Angelus Communicationis (ARCB)

10 aprilie 2016 * DUMINICA A 3 A PAȘTELUI * Ss. Apoloniu, pr. m.; Macarie

LECTURAI

Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt.

Citire din Faptele Apostolilor 5,27b-32.40b-41

În zilele acelea, marele preot i-a întrebat pe apostoli, zicând: "Oare nu v-am poruncit cu strictețe să nu învățați în numele acesta? Și iată că voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să cadă asupra noastră sângele acestui om". Atunci Petru și apostolii, răspunzând, au zis: "Trebuie să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni. Dumnezeu părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el". Le-au poruncit să nu mai vorbească în numele lui Isus și le-au dat drumul. Iar ei au plecat din fața Sinedriului bucurându-se pentru că au fost învredniciți să îndure batjocură pentru numele lui Isus.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 29(30),2 și 4.5-6.11-12a și 13b (R.: 2a)

R.: Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat.

sau:

Aleluia.

Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să rădă de mine.

Doamne, tu mi-ai scos sufletul din locuința morților, tu mi-ai dat viață, ca să nu cobor în mormânt. R.

Cântați Domnului, voi, credincioșii lui, lăudați memoria sfințeniei sale!

Căci mânia lui ține o clipă, dar îndurarea lui ține toată viața. Seara intră în casă plânsul, iar dimineața, bucuria. R.

Ascultă-mă, Doamne, ai milă de mine! Doamne, fii tu ajutorul meu!

Tu ai schimbat geamătul meu în dans, Doamne Dumnezeu meu, în veci te voi lăuda! R.

LECTURAA II-A

Vrednic este mielul, care a fost înjunghiat, să primească puterea și gloria.

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 5,11-14

Eu, Ioan, am văzut și am auzit glasul multor îngeri în jurul tronului, al ființelor

și al bătrânilor, iar numărul lor era de zeci de mii de ori zeci de mii și de mii de ori mii. Ei spuneau cu glas puternic: "Vrednic este mielul care a fost înjunghiat să primească puterea, bogăția, înțelepciunea și tăria, cinstea, gloria și binecuvântarea". Și am auzit orice creatură în cer, pe pământ și sub pământ și în mare și toate câte sunt în ele, spunând: "Celui care șade pe tron și mielului să fie binecuvântarea, cinstea, gloria și puterea în vecii vecilor!" Iar cele patru ființe spuneau: "Amin!" Și bătrânii au căzut la pământ și l-au adorat.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

(Aleluia) A înviat Cristos care le-a creat pe toate și a avut milă de neamul omenesc. (Aleluia)

EVANGHELIA

Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 21,1-19

În acel timp, Isus s-a arătat din nou discipolilor lângă Marea Tiberiadei, și li s-a arătat astfel: Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedeu și alți doi dintre discipolii lui. Simon Petru le-a spus: "Mă duc să pescuiesc". Ei i-au zis: "Mergem și noi cu tine". Au ieșit și s-au urcat în barcă, dar în noaptea aceea nu au prins nimic. Când era de acum dimineață, Isus stătea pe mal, dar discipolii nu știau că este Isus. Așadar, Isus le-a zis: "Copilași, nu aveți ceva de mâncare?" I-au răspuns: "Nu!" Atunci le-a zis: "Aruncați năvodul în partea dreaptă a bărcii și veți găsi!" Ei l-au aruncat și nu-l mai puteau trage, din cauza mulțimii peștilor. Atunci, discipolul acela pe care Isus îl iubea i-a spus lui Petru: "E Domnul!" Simon Petru, auzind că este Domnul, s-a încins cu haina - pentru că era dezbrăcat - și s-a aruncat în mare. Ceilalți discipoli au venit cu barca -

pentru că nu erau departe de uscat, ci la vreo două sute de coți -, trăgând cu ei năvodul cu pești. Când au coborât pe uscat, au văzut un foc cu jar, pești puși deasupra și pâine. Isus le-a zis: "Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!" Atunci, Simon Petru a urcat în barcă și a tras la mal năvodul plin cu o sută cincizeci și trei de pești mari. Și, deși erau așa de mulți, năvodul nu s-a rupt. Isus le-a zis: "Veniți și mâncați!" Și niciunul dintre discipoli nu îndrăznește să-l întrebe: "Tu cine ești?", căci știau că este Domnul. Isus a venit, a luat pâinea și le-a dat-o; la fel și peștele. Aceasta a fost de acum a treia oară că Isus s-a arătat discipolilor după ce a înviat din morți. După ce au stat

la masă, Isus i-a spus lui Simon Petru: "Simon, fiul lui Ioan, mă iubești mai mult decât aceștia?" El i-a zis: "Da, Doamne, tu știi că te iubesc". El i-a spus: "Paște mie l u ș e i mei!" El i-a zis iarăși, a doua oară: "Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?" El i-a spus: "Da, Doamne, tu știi că te iubesc". I-a zis: "Paște oile mele!" I-a zis a treia oară: "Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?" Petru s-a întristat pentru că i-a zis a treia oară: "Mă iubești?" și i-a spus: "Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc". Isus i-a zis: "Paște oile mele! Adevăr, adevăr îți spun: când erai mai tânăr, te încingeai singur și te duceai unde voiai. Însă când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și te va încinge un altul și te va duce unde nu vei voi". Dar aceasta a spus-o arătând cu ce moarte îl va fi glorificat pe Dumnezeu. După ce a spus aceasta, i-a zis: "Urmează-mă!"

Cuvântul Domnului

S-au scurs deja mai multe zile de când apostolii și ucenicii au trăit la Ierusalim cea mai tulburătoare experiență a vieții lor. După entuziasmul inspirat de gândul că, odată ce Isus va fi recunoscut drept Mesia, ei se vor bucura de importante privilegii politice, și după cumplita decepție de a-L vedea pe Învățătorul lor răstignit și așezat în mormânt, au trăit și bucuria dătătoare de pace de a li se fi arătat înviat pentru vecii vecilor. Mai apoi, ei s-au reîntors la viața lor obișnuită, poate pentru a ne sugera că acolo vor trebui ucenicii să-L reîntâlnească pe Cel înviat. Însă pericopa evanghelică vrea să ne spună mult mai mult de atât. Ea vrea să ne ofere o relatare de „recunoaștere”. Ca și pentru Maria Magdalena (În 20,14) sau pentru ucenicii de la Emaus (Lc 24), Isus apare pe malul Mării Tiberiadei și, după mai multe ezitări (nu și din partea cititorului întrucât el este avertizat - v. 4), este recunoscut de către ucenici. Se impune să precizăm faptul că aici termenul de „ucenic” nu îi desemnează doar pe cei doisprezece apostoli, ci se referă la toți cei care vor avea de vestit Evanghelia. Or, termenul de „ucenic” apare în această narațiune de șapte ori, iar în Evanghelia Sfântului Ioan nimic nu este întâmplător. Aceasta înseamnă că lucrarea cea mai importantă a ucenicului este tocmai aceea de a-L recunoaște pe Domnul. Ca întotdeauna, Petru ia inițiativa. Își ia haina pe el întrucât era gol

(aceasta este traducerea mai corectă a termenului gymnos, pentru că face aluzie, probabil, la starea lui Adam în grădina Edenului după ce s-a dezis de Dumnezeu: a văzut că era gol), se aruncă în apă, (voind, oare, să evoce riscul muncii evanghelice?) venind către Cel despre care ucenicul pe care îl iubea Isus a spus: E Domnul! Mai apoi, relatarea apariției lui Isus Cristos înviat se continuă cu un episod foarte apropiat de cel din Lc 5, intitulat de obicei: pescuirea minunată. Tradiția creștină a înțeles caracterul simbolic al numărului de pești prinși în mrejele pescarilor trimiși de către Domnul. Se pare că în acea epocă erau cunoscute 153 de specii de pești, drept pentru care Sfântul Ieronim vede în această indicație a textului un mesaj de universalitate a mântuirii. Cu alte cuvinte, toți oamenii, fără excepție, au un loc în mrejele pescarilor apostolici, mreje care nu se rup. Această indicație din urmă ar voi să sugereze unitatea voită de Isus Cristos pentru Biserica sa. În sfârșit, gestul lui Isus de a fi pregătit pe țărniș jar pentru a frige pește, iar alături pâine pentru pescarii veniți de pe mare, evocă, în mod foarte discret, Cina: Isus a luat pâinea și le-a dat-o lor, de asemenea și peștele. În felul acesta, Sfântul Ioan încununază munca ucenicilor cu Sfânta Euharistie.

Pr. dr. Tarciziu ȘERBAN